

"Música da camera" devien esser compats a artistes locals i nacionals

En canvi per la organització perta devien únicament desplaçar els artistes, amb preferència locals, no precisament desmerguats ans al contrari: artistes que han rebut la desaprovació del públic i de la crítica i quines acompanyacions han sigut elogiades i que malgrat els lloers obtinguts, ignoren encara molts d'ells que llur talent pot i deu esser retribuït. Desplacarien ademés aquelles acompanyacions ja temps constituïdes. De cap manera les de confeció i naturalment, les acompanyacions o individualitats estrangeres salvo en circumstàncies verament excepcionals, deuen quedar al marge d'aquests concerts. Reduint ademés, fins que el públic demanes, lo entrany, les andrugs a una per artista o acompanyació, es logren una tranquil·litat i una imparcialitat d'ús d'elogi naturalment que això faria indispensable el nomenament d'un director artístic amb facultats ben determinades per que fos impossible medietzar-lo. Per est sempre present que resulte curiós que andrugs intimes no tinguin director, ni cap artista music en sa directiva.

Ademés, quan i actuació d'un artista o acompanyació a "andrugs intimes", constituïm un bonny absolut, Música da Camera valentse de la seua preponderància en la línia d'associacions de Música devien oferir el seu mantiment afors als triomfants fins aconseguir qu'ells se plena justícia a llur talent

y si com a conseqüència, altres nous venen a augmentar la llista dels nostres prestigis, Música da Camera hauria l'altre ~~altre~~ agrairment dels artistes i hauria fornit una prova irrecusable de la eficiència de la seva gestió

Per lo vist, no es aquest el criteri de la Directiva i en aquest cas ni puc ni vull donar-li el meu aplor.

Ademés, aquesta secció organitza uns concerts nacionals sense pagament de quotes. Molt be... Em sembla que això es el criteri que vaig defensar dient qu'era molt bonic crear seccions per que no ho era gens per pagar sobrecostos. - Lo curiós això. Per desort no hi ha felicitat completa en aquest any i el no pagament de quotes porta aparellat un no cobrament per part dels artistes. Això no pot passar sense la meua protesta no es admissible que una entitat deli recurso de "Música da Camera" i que ademés otorga crescents subvencions, permeti qu'en una secció seva, actuin artistes amb la condició preta de que no cobraran i si pensen qu'en els altres concerts que la secció organitza, els artistes seran retribuïts, anirem a la inclusió de que això es intolerable.

Segons es patrocinadors d'andrugs intimes "la raó primordial qu'els impulsava a crear la esmentada secció, consistia en establir una abilla diversa entre els que volien esaltar amb religis silencis i els qu'amb les seves intemperàncies constituïen un perill per la serenitat i el prestigi de "Música da Camera" ara resulta que als concerts gratuïts, podran entrar-hi tots els trios de Música da Camera... - Ten dubte ha triomfat la campanya "Pro Silenci" esperant intervenir en aquesta qüestió quan l'oportunitat es present. - Li prego qu'eu doni de baixa d'andrugs intimes i afors la raó per reterarli la meua consideració més distingida.

A. Laporta *[signat]*

Ciutat 24 de Desembre de 1931.

Senyor President de l'Associació de Música de Camera

Molt Senyor meu: Amb els deguts respectes, crec qu'és inútil dissimular que la creació d'"àudicums íntims" fou un error lamentable.

Malgrat el meu ferm convenciment de que aquesta secció no era viable, després de salvada la meua responsabilitat, no vaig dubtar un moment en oferir el meu apoi moral i material pera l'sosteniment d'"àudicums íntims" sense recórrer de les censures que ~~ella~~ havia rebut al combatre en us del meu dret lo que sempre hi regut qu'era un pas en fals.

Vaig notar perfectament en el darrer concell general que la Directiva, havia perdut la confiança en l'avenir d'"àudicums íntims" malgrat els brillants paragrafs de la memoria llegida pel seu secretari ont se titllava de desertors als qu'en us del seu dret, s'havien donat de baixa. Vaig veure ben clar que la major satisfacció de la Directiva, hauria sigut dissoldre la secció, però - - - -

les acertades intervencions de variis senyors demostraren íntegritat que aquesta qüestió era més espuria de lo que semblava sobretot tenint en compte una terminant declaració que a un requeriment, feu el Sr. President en un anterior Concell General: A "Música de Camera" digné, quedarien els qu'ensassen i aniran a "àudicums íntims" els qu'escullen amb correcció.

Aquesta afirmació, era injusta i arriscadíssima. Justa perquè ofensa a molts senyors sots quin amor a la Música esta ben provat i quina actitud fou sempre correcta. Arriscadíssima perquè si "àudicums íntims" resultava un fracàs (i d'això no n'hi dubtat mai) ens trovaríem en la desairada situació d'haver ~~de~~ confessar que malgrat els optimismes de la literatura del noticiari els que a "Música de Camera" es trobaven eren una minoria reduïda a la seva més mínima expressió.

Durantme compte d'aquesta delicada situació, vaig proposar qu'és donés una altra organització a "àudicums íntims" que al men entende, no soly faria viable aquesta secció, sino que li donaria tots els aspectes d'una benemerita institució. El meu projecte es basava en les dues organitzacions de Música de Camera i que denominarem la gran i la petita.

Per la gran, deven desplaçar les prestigioses agrupacions o individualitats locals, nacionals i estrangeres portant especial cura en que les actuacions estrangeres que desin únicament reservades a les estrelles de primera magnitud. Fora d'aquest cas, els concerts de